

1894-06-30

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 4 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10804>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΗΛΙΘΡΕΑ

Έκδοσις ἐν Κύπρῳ Σελίνα... 8.

Έν τῷ ἑξαετηρικῷ » 10

Πᾶσα αἰτήσις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΓΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ

«Νέου Ἐθνικοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΣΥΛΛΗΞΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΚΥΠΡῳ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ.

Ἡ σκαπάνη τῶν τυμβωρύχων ἐξορύσσει καθ' ἑκάστην ἐκ τοῦ κυπριακοῦ ἐδάφους κειμήλια προγονικά, κληρονομίαν ἡμῶν πολυτιμοτάτην, καὶ ταῦτα ἐν θήκαις καὶ κιβωτίοις ἀποστέλλονται εἰς τὰ εὐρωπαϊκά Μουσεῖα. Ὑπάρχει, λέγουσι, νόμος ἐρίζων τὰ τῆς ἀνασκαφῆς καὶ ἡ πολιτεία δὲν δύναται νὰ κωλύσῃ νομίμως τὴν διαρπαγὴν τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν πλούτου. Ἄς ἐρημῶται τῶν πολυτίμων αὐτῆς κοσμημάτων ἡ Κύπρος, ἄς ἀραιοῦται ἀπ' αὐτῆς ὅ,τι περιλήρηται καὶ ζηλοτύπως ἐν τῷ ἰδάρι φιλιάσεται, ἄς ἀπαλλοτριῶται ἡ νῆτος τιμαλφῶν πραγμάτων, ἅτινα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ πομακρύνωσιν ἀπ' αὐτῆς αἰῶνες ὀλγῆς σκληρᾶς δουλείας οὐδεὶς φαίνεται κινούμενος ὑπὲρ τῆς διασώσεώς των. Μόνος ὁ ἐγγύριος ἑλληνικὸς τύπος βλαβείως συναισθανόμενος τὴν ζημίαν τὴν εἰς τὴν Κύπρον προσγινομένην ἐρρηξε φωνὴν κατὰ τῆς ἐκτελουμένης συλητέως, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ δὲν ἤρκεσεν, ὅπως ἀνακόψῃ τὴν τυμβωρυχίαν, διότι, ὡς μὴ ὤφειλε, τὸ ἡμέτερον νομοθετικὸν δὲν ἐπελάβετο δραστηρίως τῆς συντάξεως νόμου προστατεύοντος τὰς κυπριακὰς ἀρχαιοτήτας ἀπὸ τῆς πλεονεξίας τῶν γεωρῶν. Ἡμεῖς καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων σφοδρῶς ἀπεδοκιμάσαμεν τὴν σύλησιν τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ σήμερον, ὅτε, ὡς μανθάνομεν, ἀνατκαφαὶ πολλαχοῦ τῆς νήσου ἐνεργοῦνται πρὸς πλουτισμὸν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Μουσεῖων, ὑψοῦμεν πάλιν τὴν φωνὴν ἡμῶν, ὅπως ὑπομνήσωμεν τοῦλάχιστον τὴν ὑπαρξίν τοῦ κυπριακοῦ Μουσείου, ὑπὲρ οὗ δὲν βλέπομεν τὴν προσήκουσαν φροντίδα. Ἡ ἀδιαφορία αὐτῆ ἀναγκάζει ἡμᾶς νὰ πιστεύσωμεν εἰς τοὺς ἰσχυρίζομένους, ὅτι ἡ ἰδρυσις τοῦ κυπριακοῦ Μουσείου ἀπέδωκεν εἰς τὸ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐξορύξιν τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀρχαίων καὶ τὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν μετακόμισιν αὐτῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν ἐν αὐτῇ Μουσεῖων.

Οἱ ἡμέτεροι νομοθέται πεπεισμέθα, ὅτι ἐν τῇ προσεχίᾳ συνόδῳ τοῦ Νο-

μοθετικοῦ Συμβουλίου θὰ πράξωσι τὰ δέοντα ὑπὲρ τῆς κυπριακῆς ἀρχαιοτήτος καὶ ἠδελφωμένοι ἐν τῷ πόλῳ τῆς ἐν Κύπρῳ διατηρήσεως αὐτῶν θὰ συντάξωσι νόμους πολεμοῦντας τὴν σύλησιν καὶ προστατεύοντας τὴν πολυτίμων ἡμῶν ἐθνικὴν κληρονομίαν, ἐφ' ἣ δικαίως ὑπερηφανεύεται ἡ Ἑλληνικὴ Κύπρος.

ΖΩΗ, ΝΕΟΤΗΣ, ΥΓΕΙΑ.

Ἠκούσαμεν τὰς διάφορας γνώμας τῶν προβαλόντων τὸ ζήτημα τῆς ἰδρυσεως Γυμναστηρίων ἐν Κύπρῳ φιλοπροσῶν, οὗς καὶ συγγάριμεν ἐκ μέτης καρδίας διὰ τὰς ἀρρενοπρεπεῖς καὶ προόδευτικὰς αὐτῶν τάσεις.

Αἱ σκέψεις αὐτῶν ἤρξαντο λαμβάνονται δυνάμιν, καὶ αἱ ἰδέαι των καθίστανται πραγματικότητες. Πανταχοῦ τῶν πόλεων τῆς νήσου ἰδρύονται Γυμναστήρια καὶ εἰς κατάλογοι ἦνοιξαν τὰς σελίδας αὐτῶν πρὸς ἐγγραφὴν τῶς ὁπαδῶν τῆς νέας ζωῆς. Δυστυχῶς ὁμως δὲν ἐμελετήθη τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιτημονικῶς καὶ καταλλήλως, ἵνα τὰ ἰδρυθέντα καὶ ἰδρυθησόμενα Γυμναστήρια κατέχωσι τὰ ἐξῆς ἐπιστημονικὰ πλεονεκτήματα, ἅπερ καὶ ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ κατέχουσι, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐνθέρμου ζήλου τῆς πραγματώσεως τῶν ἰδεῶν των ὁμῶμενοι, ἐσπευσαν πρὸς ὑτελῆ προπαρασκευὴν τῶν Γυμναστηρίων. Ἐν τούτοις προσεχώμεν ὅτι θέλοισι προβῆ εἰς τὴν ἐπὶ τὸ εὐρωπαϊκώτερον διαρρυθμισιν αὐτῶν πρὸς ὀφέλος καὶ εὐκολίαν συγγρόνως τῆς νεότητος. Τὰ ἐν Ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ Γυμναστήρια ἰδρύνονται ὑπὸ τὰς ἐξῆς συνθήκας:

Ἐκλέγουσιν εἰς εὐαερόν τι μέρος τῆς πόλεως, εἰς ἣν σκοπεῖται ἡ ἰδρυσις Γυμναστηρίου ἔκτασιν γῆς χιλίων τοῦλάχιστον τετραγωνικῶν μέτρων, τὴν ὁποιαν περιφράττουσι διὰ τοίχου ὕψους δύο μέτρων καὶ τὸ ἕδρανον τῆς ὁποιᾶς πληροῦσι ἄμμου λεπτῆς δέκα ὀκταύλων πάχους πρὸς πρόληψιν

τῶν ἐν τῆς τυχούσης πτώσεως τῶν ἐκγυμναζομένων δυστυχημάτων, καὶ πρὸς συντήρησιν τοῦ ἐδάφους πάντοτε ὁρροερού. Ἡ τοποθέτησις τῶν διαφόρων ὀργάνων γίνεται καταλλήλως οὕτως ὥστε ν' ἀπέχη τὸ ἐν τοῦ ἄλλου πέντε τοῦλάχιστον μέτρων, πρὸς πρόληψιν συγκρούσεων τῶν ἐκγυμναζομένων πρὸς ἀλλήλους.

Ταῦτα τὰ μέσα νομίζομεν εἶτι δύνανται καὶ εἰ ἐν Κύπρῳ ὁπαδοὶ τῆς νέας ζωῆς νὰ διαθέσωσιν ἀνέτως. Ἐν Γερμανίᾳ, ἐκτὸς τῶν μέσων τούτων, εἰς ἑλαστον Γυμναστήριον ὑπάρχει ψυκτήρ διὰ καταιωνίσεως, φαρμακεῖον, ἱατρὸς καὶ κοσμητορὶς, ἀπαγορευόντες εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλοις τὴν ἰσοπέδωσιν ἢ τὴν διαμονὴν αὐτῶν εἰς μέρη προσβαλλόμενα ὑπὸ ρεύματος. Πέριξ τοῦ Γυμναστηρίου ὑπάρχουσι δωμάτια κοσμίως διασκευασμένα μετ' ἀναπαυτικῶν ἰδρῶν καὶ ἀνακλιντρῶν, εἰς αἵτινα ἀναπαύονται οἱ κοπιᾶζοντες μετὰ τῆς ἀναλήψεως νέων δυνάμεων. Τὰ τῶν ἐσπεριδοσίδων Γυμναστηρίων πλοῦσια μέσα δυστυχῶς παρ' ἡμῖν τοῖς Ἑλλησι καὶ ἀνυπαρκτὰ εἰσι καὶ ἀδύνατα καθίστανται ἐν τῇ ἐργασίᾳ, ἅτε ὀλίγων ὄντων τῶν ὁπαδῶν τῆς νέας ζωῆς.

Ἐὰν ὁ χρόνος παράσχη πλείους ὁπαδούς αὐτῆς καὶ διατεθῶσι πλείοτερά μέσα, ἴσως ἐνηθῶμεν κατὰ τὸ τοῦλάχιστον καὶ ἡμεῖς νὰ προσεγγίσωμεν εἰς τὴν τελειότητα τῶν ἐν Εὐρώπῃ Γυμναστηρίων. Ὁ Alphonse Dégam ὑγειολόγος Γαλάτης, περιδέχεται τὴν πολλὴν ἀσκησιν καὶ τὴν αἰεὶ ἐπιβλήψεως ὡς βλαβερὰν ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἡ μετρία καὶ ἐπιμεμελημένη ἐκγύμνασις, ἡ ἀνευ κόπου ἐξασκούμενη εἶνε ἡ ὠφελιμώτερα. Ἐὰν ἡ νεότης ἐπιθυμῇ ν' ἀναβιώσῃ, ἐὰν τὸ δεινὸν ἄλλο τῆς ζωῆς θέλῃ ν' ἀναθάλῃ, δέον, λέγει ὁ Dégam, τρία τινὰ νὰ πράττωσιν οἱ νέοι: α') ψυχρολουσίαν καθ' οἵανδὴποτε ἐποχὴν τοῦ ἔτους. Οἱ πρωτόπειροι ἄς ἀρχίσωσι κατὰ τὸ θέρος μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἐξοικειώσεως αὐτῶν καὶ πρὸς τὸν χειμῶνα. Ἡ ψυχρολουσία εἶνε τὸ πότισμα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος καὶ ἔχει τὴν ἰδιότητα τῆς τονώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ,

παρέχουσα εὐστροφίαν καὶ δυνάμιν εἰς ἅπαν τὸ νευρικὸν σύστημα. β') εὐκαμφίαν, κινήτοποίησις ἐπὶ τοῦ μονόζυγου ἢ διζύγου, παιδιᾶς, ἐλαφρὰ ἄλματα. Ἡ κίνησις διδοὶ τὴν ζωὴν, πᾶν σῶμα, μὴ κινούμενον μαραινεται. γ') Ἐκγύμνασιν τῆς διανοίας δι' ἠθικῶν γυμνασμάτων δι' ἀναγνώσεως ὠφελίμων καὶ τερπνῶν ἀναγνωσμάτων, διὰ δημοσίων διαλέξεων καὶ δι' ἐπιστημονικῶν ἐκδρομῶν. Ὅταν ἡ διάνοια ὑπαίνη καὶ ὁ ὀργανισμὸς συνοδεύει αὐτὴν εἰς τὴν ὑγίαν.

Οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοὶ ἡμῶν παρήγαγον τὸ τέλειον, διότι ἐσα ὁ σοφὸς Γαλάτης ἀναφέρει τὰ ἐφήρμοζον κατὰ γράμμα. Ἡ παλαιὰ Σπάρτη δὲν ἐπαρτήσασκε ἀθλητικῶς αἰτίνας ἐκλείων εἰς τοὺς γυναικωνίτας τὰς Ἀθιδας, καθιστανούσας αὐτὰς μαθηκάς. Ἄλλ' ἰδρύνουσα παλαίστρας καὶ στάδια γυναικεῖα ἐμύρρωνε σὺν τοῖς ἀνδράσι καὶ τὰς γυναῖκας, καθιστώσα αὐτὰς καλὰς καὶ ὑγιεῖς μητέρας.

Τὸ εὐτύχημα, ἐὰν καὶ παρ' ἡμῖν τοῖς νεωτέροις εἴβαινε παραλλήλως τῆς ἀνδρικής ἀναβιώσεως διὰ τῆς γυμναστικῆς καὶ ἡ ἀναβίωσις τῶν γυναικῶν. Εἶνε πρόδηλον, γινώσκον μᾶλλον τοῖς πᾶσιν, ὅτι στερούμεθα μητέρων, συγκεντρούσων ἐν αὐταῖς ῥώμην ὀργανισμοῦ καὶ διανοίας. Αἱ μητέρες δέον νὰ μορφωθῶσι, δέον ν' ἀναπλασθῶσι καὶ δι' ἠθικῆς καὶ δι' ὀργανικῆς μορφώσεως. Ἡ γυμναστικὴ ὁ ἀποσπάσῃ ἀπ' αὐτῶν τὸν ἐπύρτερον στηθόδεσμον, τὸν λάβρα τὰ θεμέλια τῆς ὑπαρξέως τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ὑπονομεύοντα, τὸν μυριάδας δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων προῶως εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πλοῦτωνος ἀποστείλαντα, ὃν ἡ Αἰκατερίνη τῶν Μεδίκων ἐδωρήσατο εἰς τὰς ὁμοφύλους τῆς πρὸς ἀνάναον διαπάλην τῆς ζωῆς καὶ τοῦ γυναικείου κάλλους πρὸς τὸν θάνατον. Αἱ γυναικες ἡμῶν διὰ τῆς γυμναστικῆς δὲν θὰ παραπονοῦνται διὰ νοσήματα μητρικά, διὰ νοσήματα στηθικά, διὰ δυσθυμίας καὶ νευρικὰς διαταραχάς.

Διὰ τῆς γυμναστικῆς θὰ ἐνηθῶμεν νὰ παρᾶσχωμεν σώματα ἰσχυρὰ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν καὶ εἰ ἐπιγιγνόμενοι θὰ εἶνε τοῦλάχιστον εὐτυχέστεροι ἡμῶν κατὰ τὴν ὑγίαν καὶ τὴν διάνοιαν. Ζήτωσαν:

Ἡ ΖΩΗ! Ἡ ΝΕΟΤΗΣ! ΚΑΙ Ἡ ΥΓΕΙΑ!
ΜΙΝΩΣ.

ΕΥΟΙ ΕΥΑΝ

«Η Έφημερίς· Ακρόπολις· εν κυρίω άρθρῳ ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἐκ τοῦ ἀρτίως ἐκδοθέντος γυμναστικοῦ βιβλίου ὑπὸ τῆν ἐπιγραφὴν «τὰ γερά σῶμα τὰ» γράρει τὰ ἐπίμυνα περὶ τῆς ἀξίας καὶ ὠφελείας τῆς γυμναστικῆς, ἥτις τόσον πολὺ δυστυχῶς εἶνε ἡμελημένη παρ' ἡμῖν, μὲν ὅλας τοῦ τύπου τὰς προτροπὰς, ὅπως ἐξεγερθῆ καὶ παρ' ἡμῖν, ἢ πρὸς τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις ἀγάπη τῶν νέων μάλιστα καὶ κατ' ἐξοχὴν. Τὴν ἀνάγκωσιν τοῦ ἀρθροῦ θερμώτατα συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστιας καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν νεότητα, ἥτις πλὴν ὑστερεῖ κατὰ τοῦτο τῶν ἐν ταῖς ἀλλοδαπῶν πόλεσι τῆς νῆσου. Ἡ ἔφημερίς ἡμῶν καὶ ἄλλοτε ἔγραψεν ὑπερ τῆς ἰδρύσεως Γυμναστηρίου ἐν Λάρνακι καὶ σήμερον ἐπαναλαμβάνει, ὅτι ὁστμῆρι γίνεται ἐπισημωτέρω ἡ ἔλλειψις αὐτοῦ, καὶ ἀνάγκη εἶνε συντόμως νὰ ἐνεργήσωμεν ἅπαντες ὑπερ τῆς ταχείας ἰδρύσεώς του :

«Ἀπὸ τινος ἡ Ἑλλάς ἤρξατο ἐξευερμένη ἐκ τῆς νάρκης τῆς ἀγυμνασίας καὶ τῆς ἀνασκησίας, καὶ ἀπεδύθη μὲν ἔργου καὶ ζήσεως, πλήρης μέλους καὶ ἐνθουσιασμοῦ εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς εὐγενεῖς τῶν παιδιῶν καὶ τῆς ἀμίλλης τὰς ἀσκήσεις.

Εὐσεύει ἡμῶν τὸ ἐπισημωτέρω γίνεται καὶ νεῖσι φρεσίναι ἀκτίνες κατακλύζουσιν ἡμᾶς. Καὶ αἱ ἀκτίνες αὐταὶ εἶνε αἱ ἀληθεῖς, εἶνε ἀκριβῶς τὸ φῶς ἐπερ ἐζητοῦμεν, τὸ φῶς ὅπερ ἐπεκαλούμεθα νὰ ρεῦσῃ καὶ διαχυθῆ ἐφ' ἡμᾶς. Ἴσως ἡ γέννησις ἐνός βασιλοῦ ἢ ἡ κατάρτισις ἐνός ὑπουργοῦ ἢ μίαις βουλή ἐκ μελῶν βρετανικῆς ἀριστανδρίας ἢ τῆς ἀρχαίας τῶν ρωμαίων γερουσιαστῶν κατατομῆς δὲν θὰ ἐπλήρου ἡμᾶς τῆς ἀρετῆς καὶ παρομοίας γρηγορήσεως.

Καὶ τοῦτο εὐλόγως. Τί θὰ ὠφελήσῃ τὴν Ἑλλάδα τοιαύτη πλειάς, ὅταν τὰ στελεχῆ εἶνε σαφρά καὶ οἱ κλώνες ὀδωδότες; Τί θὰ ὠφελήσῃ αὐτὴν ἐπιτελεῖν τοιαύτης περιωπῆς καὶ τοιαύτης ἀρετῆς, ὅταν τὰ συντάγματα εἶνε κακῶς συντεταγμένα, οἱ λόχοι ἔλλειπτεῖς, οἱ ὀπλίται ἀδαεῖς καὶ κακῶς ὀπλισμένοι, αἱ σκευαὶ καὶ τὰ λοιπὰ ἐξαρτήματα ἐν εἰκτρᾷ καὶ ἀπελπιστικῇ καταστάσει;

Παρὰ τοῖς ἀρτισυστάτοις ἔθνεσι καὶ τοῖς νεοσυμπαγῆσι κρατίδιοις τὸ σπουδαιότερον καὶ μέγιστον εἶνε ἡ ρίζα, ἡ ἔρξισις τῶν βάσεων, τὰ κατὰ θέμεθλα, ἡ ἀρετὴ τοῦ λαοῦ, ἡ ἀρετὴ τῶν ὀπλιτῶν, ἡ ἀριστανδρία ἐν τῷ πλήθει, ἡ μόρρωσις καὶ ὁ ἐξευγενισμὸς τῶν ἀριθμῶν, τῶν πυρεῖων, τῶν κυάμων, τῆς ἀμμου, τῶν ψηφίδων, τοῦ λαοῦ.

Ἰδὺν διὰ τί μᾶς ἐνθουσιάζει ἡ πρόδοσ αὐτῆ καὶ ἐξεγερσις τῶν κατωτέρων τάξεων! Ἰδὺν διὰ τί μᾶς πληροῖ

χαρῆς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀπείρου ἡ φιλαγωνία καὶ φιλογυμνασία ἡ καταλαβούσα τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ Ταινάρου μέχρι Πηλίου καὶ ἀπὸ Πατρῶν μέχρι τῆς ἀκρας τοῦ Σουνίου. Ὅταν τὸ στρατεύμα εἶνε τόσον ἐρωῶν καὶ εὐτόλμων, ὅταν οἱ στρατιῶται παρουσιάζουσι στῆθι ἡράκλεια καὶ ἀγωνιστῶν σθεναρῶν κορμοστασίας, τότε ἡ καρτλή εὐδολῶς ἐξευρίσκαται, τότε ὁ στρατηγὸς ὁ ἐκλεχθὸς καὶ δεινός τις ἢ ὑπερφυής καὶ μεγαλοφυής ἐάν δὲν εἶνε, πολὺ εὐκολώτερον ὁδῶν ἢ ἀδικήσῃ καὶ ἢ ἀπείρη τι ἀγαθόν, πολὺ δὲ δυσκολώτερον ἢ ἀπαρκεθῆ καὶ ἢ κακουργήσῃ.

Λοιπὸν ἐπὶ τοὺς ἀλτῆρας, ὦ Πανέλληρες! Ἐπὶ τὰ δίκυκλα, ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπὶ τὰ δίκυγα καὶ τὰς ἀναβάθρας! Τοιαύτην πάντοτε ἠθέλομεν καὶ ὠνειροπλαστοῦμεν τὴν νεότητα, τοιοῦτους ἠθέλομεν κατεποθεῖν τοὺς νέους μὲν διὰ μυρίων δὲ ἀρθρῶν, δι' ἐπανειλημμένων μελετῶν, διὰ ταξιδιωτικῶν ἐκ Σουηδίας καὶ ἐκ τῶν βορεινῶν ἐκείνων φιλαθητικῶν λαῶν περιγυρῶν καὶ ἀναμνήσεων προσεπηθήσμεν πλειστάτας νὰ ὑπεκκαύσωμεν τὸ πῦρ τῆς θεᾶς Ἀθηναίης καὶ νὰ ζωογονήσωμεν τὸν σπινθῆρα τὸν κεκρυμμένον ἐν τῇ αἰθάλῃ τῶν ἀποψυχθέντων καὶ μονονουχῆ ἀρκανισθέντων βωμῶν τοῦ Πρακλίου, τοῦ Ἀγωνίου Ἐρμού καὶ τῶν λοιπῶν θεῶν τῆς ρώμης καὶ τῆς ὑφείας τὸ πάλας.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΡΝΩ.

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἡγγέθη τηλεγραφικῶς πρὸς τὸ ἐνταῦθα Γαλλικὸν Προξενεῖον παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινῶν πρέσβους τῆς Γαλλίας ὁ θάνατος τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Καρνῶ, δολοφονηθέντος ἐν τῇ ἐν Λυῶνι ἐκθέσει ὑπὸ τινος Ἰταλοῦ. Ἡ εἰδησις αὐτῆ πρῆγχαγε μεγάλην ἐνταῦθα συγκίνησιν, ἐπὶ τούτῳ δὲ τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον ἀνεστήλωσεν μισίστιον τὴν σημαίαν του μετὰ πενθίμων σημάτων, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ προξενεῖα τῶν ἄλλων Δυνάμεων, τὸ ἀγγλικὸν τηλεγραφεῖον, τὸ λιμεναρχεῖον καὶ τὸ πακτορεῖον τῆς ἐταιρείας «Messageries Maritimes». Ὁ Μέγας Ἀρμοστής πληροφωρηθεὶς τὸ λυπηρὸν γεγονός ἐξεδήλωσε τηλεγραφικῶς τὴν λύπην του πρὸς τὸ ἐν Λάρνακι Προξενεῖον.

Ὁ Marie Francois Sadi Carnot ἐγεννήθη ἐν Limoges τὸν Αὐγούστον τοῦ 1837. Ἦτο ἐγγονὸς τοῦ Καρνῶ, τοῦ «διοργανωτοῦ τῆς νίκης» καὶ μηχανικὸς τὸ ἐπάγγελμα. Διαρκούσης τῆς ἀλώσεως τῶν Παρισίων (Ἰανουάρ. 1871) διορίσθη Prefet de la Seine Inferieure, μετ' ὀλίγον δὲ πρεκλήθη ὡς βουλευτῆς Cole d'Or, ἀντεπροσώπευσε δὲ κατόπιν τὴν Beaune. Διετέλεσεν ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν τῷ 1886 καὶ 1887. Μετὰ δὲ τὴν παραι-

τησίαν τοῦ κ. Γουῆ (2 Δεκεμβρίου 1886) ὁ κ. Καρνῶ ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τιμηθεὶς τὸν Μάρτιον τοῦ 1891 ὑπὸ τοῦ Γουῆ διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ τιμητικοῦ τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου.

Ἡ κηδεὶς θὰ γείνη ἐν Παρισίοις τὴν κυριακῇ, ὡρίσθη δὲ ἐθνικὸν πένθος εἰς τὸν μῆνα ἀπὸ τῆς 25 Ἰουνίου.

Τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον ἐπέλεσε σήμερον ἐπίσημον μνημόσυνον ἐν τῷ ἐν Λάρνακι ναῶ τῶν Καθολικῶν. Ἐτέρον μνημόσυνον θὰ γείνη τὴν δευτέραν ἐν τῷ ἐν Σκάλα ναῶ τῶν Μαρωνιτῶν. Περὶ τούτων προσεχῶς.

Ἡ Γαλλία θὰ πενήθη ἐπὶ πολὺ τὸν τριγικὸν θάνατον τοῦ διακεκριμένου αὐτῆς πολιτικοῦ, τοῦ μετὰ τοσαύτης τιμιότητος καὶ ἐκάνότητος ἐκπληρώσαντος τὰ ὑψηλὰ καθήκοντα, αἵτινα τῷ ἀνέθηκαν.

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.

Χθὲς ἀνηγγέθη τηλεγραφικῶς, ὅτι Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐξελέγη ὁ κ. Καζιμίρ Περτιέ.

Ὁ Ἰωάννης Παῦλος, Πέτρος, Καζιμίρ Περτιέ ἐγεννήθη τὴν 8 Νοεμβρίου τοῦ 1817, ἀπὸ δὲ τοῦ 1871 εἶνε τετιμημένος διὰ τοῦ παρατήμου τοῦ Ἰππότητος τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Διετέλεσε τμηματάρχης ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν τῷ 1871 καὶ 73, γενικὸς σύμβουλος ἀπὸ τοῦ 1874, βουλευτῆς ἀπὸ τοῦ 1876, καὶ πρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τοῦ 1882. Ὑπουργὸς τῆς Διημ. Ἐκπαίδευσως καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν ἀπὸ τῆς 20 Δεκεμβρίου τοῦ 1877 μέχρι τῆς 4 Φεβρουαρίου τοῦ 1879, ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἀπὸ τῆς 17 Ὀκτωβρίου τοῦ 1883 μέχρι τῆς 3 Ἰανουαρίου τοῦ 1885, ἀντιπρόεδρος τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων ἀπὸ τοῦ 1885 μέχρι τοῦ 1892, πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τῷ 1890, 91 καὶ 92, πρόεδρος τῆς βουλῆς τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1893, καὶ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1893.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τὴν παρελθούσαν κυριακῇ ἐγένοντο ἐν Λευκωσίᾳ ἐνώπιον πολλοῦ καὶ ἐλλεικτοῦ ἀκροατηρίου αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἀρτισυστάτου Γυμνασίου τῆς πρωτευούσης.

Αὐθήμερὸν, παρισταμένου ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐνταῦθα ἑλληνικῆς Σχολῆς, διαρκέσασαι μέχρι τῆς πέμπτης.

Τὴν προσεχῇ κυριακῇ ἀρχονται αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐν Λάρνακι Παρθενια-

γίου τοῦ μεθεπιμένῳ 26)8 Ἰουνίου αἱ ἐξετάσεις τῆς δημοτικῆς σχολῆς Λάρνακος καὶ τοῦ παρθενιαγίου Σκάλας καὶ τὴν 29)11 Ἰουλίου αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐν Σκάλα δημοτικῆς σχολῆς Ἀγίου Λαζάρου.

Εὐχαρίστως εἰδομέν, ὅτι ἡ κυβερνητικὴ παρέχωρησεν ἐκ τοῦ κονδυλίου τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως 100 λίρας στερλίνας ὑπερ τοῦ Γυμνασίου.

Τὴν παρελθούσαν κυριακῇ μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτελέσθησαν ἐν Βαβατζινῶν οἱ γάμοι τοῦ κ. Μιχαήλ Χριστοδούλου μετὰ τῆς σεμινοπρεπούς δεσποσύνης Ἀναστασίας Ἀντωνῆ ἐκ Λαζαρινῶν, εἰς τὸν ἦτο παρώνυμος καὶ ὁ κ. Ν. Συμεωνίδης.

Ἐνετάληται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐν Ἰερᾷ Ἐκκλησίας, ὅπως ἀπονεύσωμεν δημοσίᾳ τὸν δίκαιον ἐπαινον πρὸς τὸν ἐκ Λεμεσοῦ κ. Μιχαήλ Χ' Σταυρῆν, ξυλοργῶν, ὅστις ἀναλαβὼν τὴν κατασκευὴν τῶν θυρῶν καὶ παραθύρων τῆς ἐν λόγῳ ἐκκλησίας ἐξετέλεσε τὴν ἀνατεθείσαν αὐτῷ ἐργασίαν μετὰ πάσης τῆς ἐπιμελείας, ἐφαρμόσας ἐν πᾶσι ὁλοῦς τοὺς κανόνας τῆς ξυλοργικῆς τέχνης.

Ταῦτα πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν εὐσυνειδητῶν τεχνιτῶν.

Ὁ δὲ τοῦ «Ἐθνους» ἀπευθύνων ἡμῖν τὰς παραλόγους ἐκείνας ἐρωτήσεις ἐπετεθῆ καὶ πάλιν καθ' ἡμῶν καὶ δὴ κατὰ τρόπον ἦιστα εὐγενῆ καὶ ἀνάμυστον εἰς ἀνθρώπων εὐμοιροῦντα καλῆς ἀγωγῆς καὶ παιδεύσεως, περὶ ὧν φρεσίναι ἔχων ἀζώσεις. Οὐχ ἦτον δὲ θαυμαστὴ εἶε καὶ ἡ λογικὴ, δι' ἧς πολεμῆ ἡμᾶς καὶ ἡ δειγμα ἀναφέρουμεν τὰ ἐξῆς:

Ἡμεῖς εἶπομεν μόνον ὅτι τὸ «Ἐθνος» μᾶς ἐρωτᾷ ἀναφορικῶς πρὸς τὰς πινακίδας, ἃς φίλος τις ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «μηθεῖς» ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐφημερίδι. Ταῦτα λοιπὸν κατὰ τὸν σοφὸν ἐπικριτὴν εἶνε ὁμολογία, ἥτις προστιθεῖ ἡμῖν θνεῖδος καὶ ἐκ τούτῳ συμπεραίνει ὅτι καταφεύγομεν εἰς τὸ «παιδικὸν προασιολόγημα» «δὲν εἰμ' ἐγὼ, εἰν' ἄλλος.»

Ἐχομεν λοιπὸν ἀδικὸν ἀπαξιῶντες νὰ παντήσωμεν εἰς τοιαῦτα, ἀφοῦ μάλιστα ἔχομεν λόγους νὰ ὑποπτεύωμεν, ὅτι ταῦτα προέρχονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ καλάμου, οὗ ἀριστοῦργημα τι ἐχαρακτηρίσθη ἐπισήμως ὡς ἀνόητον;

Καὶ ἕτερος συνάδελφος διὰ τῆς αὐτῆς ἀκαταμαχῆτου λογικῆς εὐρίσκει ὅτι ἠβελήσμεν νὰ περιορίσωμεν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου δημοσιεύσαντες ὅτι... παρεγνωρίσθη ἡ περὶ τὸ λαλεῖν δεινότης τινῶν μὴ προσκληθέντων νὰ ἐμιλήσωσιν ἐν τῷ συλλαλητηρίῳ. Πρὸς τούτο δὲ λαμβάνει ἀφορμὴν ἐκ

Όχι, με δίγως κίβητος, δίγως καρδιά και ψυχή... Κ' εκείνο κλίμα: δειλά κ' αριστέρα τὸ φῶς του γιὰ νὰ περάσῃ τὸ θορόνις ὁ φροδὸς ἐγὼς του... Ἐπὶ τὴν ἐκατηνήμερον τοῦ σκλάβου ἢ θύου...

τὴν εἴη ἐπιγραφὴν: «Νάνοιθῃ μετὰ τὸν θάνατόν μου... Μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ φάκελλος ἤνοιθῃ, ἀλλὰ μετὰ εὐρήθη δευτερός, φέρον καὶ αὐτὸς τὴν ἐπιγραφὴν: «Νάνοιθῃ εἰς ἔδω...

Εἰς τὰ ἐντόσθια ἐνός πλάνητος ταχυδακτυλουργοῦ ἀποθανόντος ἐσχάτως ἐν Λονδίῳ καὶ ὑποβληθέντος εἰς νεκροτομίαν, εὐρήθησαν τὰ ἑξῆς εἰδή:

Εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον ὅλα ἐκτιμῶνται, καὶ οἱ δῆμοι ἀκόμη... Οὕτως ἐν Γερμανίᾳ ὁ δῆμος ἐξέβη εἰς τὰς ὁδοὺς ὁ κίρκος τὸν χειρῶν...

Ἐξ ἄλλου ὁ δῆμος δῆμοι προτίθεται νὰ δημοσιεύσῃ τὴν ιστορίαν τῶν 100 καρατομήσεων.

Ἀπροσδόκητος τελετὴ γάμου γίνετο ἐσχάτως ἐπ' αὐτῆς τῆς σκηνῆς τοῦ Γκράντ-Ὀπερτῆς Νίξ-Γερσὴς εἰς τὰς Ἰνωμίνας Πολιτείας.

Ἐπαίξεται τὸ μελόδραμα «Simbad le Marin», ὅταν κατὰ τὴν τελευταίαν πράξιν ὁ διευθυντὴς τῆς σκηνῆς παρουσιάσεται πρὸ τοῦ κοινῆ καὶ ἀγγίλλει: «Ὁ γάμος τῆς Μις Βορὴ Ματκώφ, μετὰ τῶν πρωταγωνιστῶν, μετὰ τοῦ κ. Βικριέδου Σακκῆ, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ θεάτρου, ἔχ' ἄδω γῶραν ἀμείως.

Μετὰ τὴν ἐνδομασίαν τῆς παραστάσεως ἐπαρτήθη ἔτι ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡ νεαρὰ ἡθοποιὸς καὶ ὁ διευθυντὴς. Ἀναμῶρα συνοδεία ἡθοποιῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, περιεστράφηκε τοὺς μελῶνους. Εἰς ἱερῆς, ὁ ὅποιος εὐρίσκετο εἰς τὸ θεάτρον ἠλόγησε τὸν γάμον ὑπὸ τῶ ἐνδομασίᾳ χειροκροτήματα ὅλων τῶν θεατῶν.

Μετὰ τοῦτο ἡ παράστασις ἐξήκολούθησε καὶ ἐπερατώθη ὡς εἰν τίποτε ἔκτακτον δὲν συνέβη!

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΛΑΙΚΗ ΕΡΓΥΚΛΟΠΙΔΕΙΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑ

Ἀστρονομίαν, Ἱστορίαν, Χημείαν, Οἰκιακὴν οἰκονομίαν, Ἱατρικὴν, Μετεωρολογίαν, Γεωγραφίαν, Κηπουρικὴν, Κτηνιατρικὴν, Ἀνδροκομίαν, Γεωργίαν, Ζωολογίαν, Μυθολογίαν, Μαγειρικὴν, Ζαχαροπλαστικὴν, Νομικὴν, Φυσικὴν, Μεταξοσωληκοτροφίαν, Φυτολογίαν, Ἀνθοκομίαν, Τέχνας, κτλ. κτλ.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣΑ ΕΠΙ Τῆ ΒΑΣΕΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΥΠΟ ΠΟΛΛΩΝ ΛΟΓΙΩΝ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ.

Ἐνδεκά ὥρα εἶγον ἐμάχη κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν εἰς τὸ ὠρολόγιον τῶν ἀνακτόρων τῆς Βασιλείας. Πάντα τὰ κωδωνοστάσια τῆς Βασιλείας ἔκρουον ἤχον πένθιμον, καὶ ἀνά πάντα λεπτὰ τῆς ὥρας ἤκούοντο οἱ τρομεροὶ κανονοβολισμοὶ τοῦ ἠγκυροβολημένου πλοίου Vasco de Camina.

Ἐκ τοῦ παραθύρου τοῦ θαλάμου αὐτοῦ ὁ Δὸν Ζουάν, εἶδε τὸν Γρηγόριον ἀναβαίνοντα ἐπὶ τοῦ ἵππου, εἶτα δὲ διευθυνόμενον εἰς τὴν προκομικὴν εἰσόδον τοῦ Πύργου, ἐνῶ δὲ διευθύνοντα αὐτὴν μέχρι τοῦ Πύργου, ἐνῶ δὲ προσχώρει οὕτω φέρον τὸν πολυτίμον φάκελλον, ὅστις ἤμελεν ἀρραπιάζει τὴν χεῖρα τοῦ δαμίου, μέλλοντος νὰ ἐξαφανίσῃ πρὸς τὴν βασιλικὴν αἵματος, τὰ πάντα ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ παλατιοῦ Πύργου ἦταν ἑτοιμαθῆ τὴν θανατικὴν ἐκτέλεσιν.

Ἡ λαμητόμος ἵστατο ἐν τῷ μέσῳ εἰς ὄψο, τι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους συνοχόμενῃ ἐκ 4 βαθμίδων, ἐπὶ δὲ τῆς τελευταίας ὑπέρχε προσκεράλαιον τι ἐπ' οὗ ἐμελλε νὰ γονυπετήσῃ ὁ κατάδικος, ἵνα παραδώσῃ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ εἰς τὸν φροδὸν ἐκτελεστήν.

Ὁ ἐπίθυμων ν' ἀποκτήσῃ τὸ ἀξιόλογον τοῦτο βιβλίον ἄς ἀποσταθῇ πρὸς τὸν κ. Α. Γ. Παναγιώτην.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀγορὰν καταστήματι τοῦ κ. Α. Γ. Παναγιώτου εὐρίσκεται ΣΑΦΩΝ ΤΡΗΠΙΛΑΕΩΣ ἐξαιρετῶς ποιότητος πωλούμενος εἰς τιμὰς ἀεπιδικτούς διαγωνισμοῦ Σπαρταστε πάντες καὶ θέλετε μείνη λίαν εὐχαριστημένοι.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Τῶ «ΤΡΩΔΟΣ», ἘΝ ΛΕΜΗΣΣΩ, ὄνα: Ἀγ. Πατρικοῦ, ἀρ. 87.

ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δραστηρίου καὶ φιλοκάλου κ. Μιχαήλ Τζετζοπούλου λειτουργεῖ ἐν Λεμησσῶ τὸ λαμπρὸν τοῦτο ξενοδοχεῖον, τὸ ὅποιον πᾶς ἐπισκέπτης δὲν δύναται νὰ μὴ θαυμάσῃ καὶ ἐπαινήσῃ διὰ τὸ εὐάερον, τὴν καθαριότητα καὶ εὐθηνίαν αὐτοῦ. Οἱ καταφιάνοντες εἰς Λεμησσὸν, ἄς ἐπισκεφθῶσι τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Τζετζοπούλου ὅτιες βιβδαί, εἰ καὶ ὅλα θέλουσι μείνη καταγορητέμενοι.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλλάσσοντες διανομήν συνδρομηταὶ τοῦ «Νέου Ἐθνοῦς» νὰ καθιστῶσι τοῦτο δηλὸν τῇ διεύθυνσει, ἥτις ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει οὐδέμιαν ἔχει εὐθύνην, εἰάν ἐπέρχεται σύγχυσις περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου.

Ἐπεὶ δὲ ἱστάμενος, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔγων προσηλωμένους ἐπὶ τοῦ ὠρολοῦ οὕτως ὁ δεικτὴς προσχώρει πένθιμος, ὁ γέρον στρατηγὸς ἀνίσταται, τεταραχμένος, καὶ διατετῶν ὑπὸ τὴν ἐκείνου ἀλθροῦ τινος προσιθιμάτος, ἤρωτα ἐαυτὸν, εἰάν ἦτο δυνατόν ἀκόμη ὁ νεαρὸς μενέριξ νὰ ἐπιτρέψῃ ἕπως ἐκτελεσθῇ ἡ τελευταία πράξις τῆς τρομερῆς τραγωδίας. Τῷ ἐφρίνετο οὖν ἀνὰ πᾶν δευτερολεπτόν ἢ θύρα τῆς αὐτῆς ἐμελλε ν' ἀνοίξῃ, καὶ ἰδῆ εἰσερχόμενον ἀγγελιαφόρον τινα ὅστις νὰ προσφέρῃ τὰς λέξεις ταύτας μεγάλη τῇ φωνῇ: Διαταγὴ τοῦ βασιλέως! Αἱ πανίσχυροι ὁμοῦ αὐταὶ λέξεις δὲν ἤκούσθησαν, ἢ θύρα, τῆς αὐτῆς δὲν ἤνοιθῆ καὶ ἡ πένθιμος κωδωνοκρουσία ἐξήκολούθησε νὰ σημαίνῃ ὡς καὶ ὁ ἀνὰ πέντε λεπτὰ ἐπαναλαμβανόμενος κανονοβολισμὸς ὁ ὠροδίκτης ἐπροχώρει πάντοτε ἐπὶ τῆς πλακῶς τοῦ ὠρολοῦ οὐκ ἐκνύων τὰ λεπτὰ, καὶ δὲν ὑπελείποντο εἰμὴ τρία πρὶν ἢ τὸ φροδὸν σφυρίον κίχην ν' ἀντιχῆσῃ καὶ ὁ πρώτος ἤχος τῆς μεσημερίας.

Ὁ γέρον στρατηγὸς ἠνόησεν ἤδη ὅτι πᾶσα ἐλπίς ἀπώλετο, ὅτιν δὲ σταθερὰς φωνῆς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, ὅστις ἵστατο ἀπέναντι αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους τῆς λαμητόμου:

— Ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως, τῷ εἶπε, ἐκτέλεστε τὸ κητέρον σας.

— Ἐκτελεστέ (ἀκολουθεῖ)

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

Ἐν τῇ ρωσικῇ ἐπιγραφῇ τῆς Τυριδος, τὸν Μάρτιον τοῦ 1880, ἀπέθανε πλοῦτος τις πολωνός, Ἰαλιόσκης ὀνομαζόμενος, ὁ ὅποιος ἀρῆκε περιουσίαν περίπου 100,000 ρουβλίων.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ» Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατὰ μετάρρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ (ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.) ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ. ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΚΕΦ. VI. ΤΟ ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ. II. — Ἄλλ' ἐλπίζω, Μεγαλειότατε, νὰ τὴν τῆς ὑπετέρας συγγνώμης; εἶπεν ὁ Βασιλεὺς. — Καλὴ μου κόμη, ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς, δὲν ἔχει ἀνάγκη τῆς συγγνώμης μου. Ἡ πρὸς σε σιωπὴ μου ὑπερβῆν ἔνοχος. Εὐλόγως ἠδύνας νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι ἡ ὑπεράτη ἐξουσία ἔχει διαρρηχθῆ ἤδη τὴν καρδίαν μου. Μὴ ὀλίβισαι ὁμοῦ, κόμη. Ἐἴν συνέλαβες τοιαύτην κἀκὴν οἱ ἐμεῖς ἰδῶν, ἐγὼ πταίω. Ἄλλ' ἄς μὴ ἀναπερῶμεν πλέον τοῦτο, νῦν δ' ὁπότε κατέστην πάλιν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου ὁ πρότερος εἰλικρινῆς Ζουάν, ὀφείλεις νὰ κρατῆς τὸν φάκελλον, ὅστις θὰ ἐγκαλέῃ τὸ ἄδικαίμα τῆς χεῖ-

τοῦ ἡμίσηαν ὄραν πρὸ τῆς προσδιορισθείσης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς θανατικῆς ποινῆς. — Μεγαλειότατε, ὁ κόμη Σὴν Ζουάν, ὅστις κρίνει πάντοτε τὰ πράγματα πολὺ ἀσθηρῶς, δὲν θὰ φρονῇ παντάπαι κελῶς διὰ τὴν ἀπόφρασιν, ἢν ἐλάθετε κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σας. — Γνωρίζω τοῦτο, κόμη, ἀλλ' ἀδελφόν μου, δύναται νὰ φρονῇ, ὅτι θέλει. Τώρα, εὐ πῆγαίεν νὰ μοὶ στείλῃς τὸν Γρηγόριον, τὸν ἀρχαιότερον ἀγγελιαφόρον τοῦ κράτους. Θέλω νὰ τὸν ἐπιφορτίσω νὰ ἐγγερίσῃ τὴν διαταγὴν τῆς χάριτος πρὸς τὸν κόμητα Σὴν Ζουάν.

Ὁ κόμης Βασινοσίλλα ἔσπευτε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν ταύτην τοῦ βασιλέως: καὶ μετὰ περὶλευσιν λεπτῶν τινῶν ὁ Γρηγόριος ἐνεργήσθη πρὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος. — Ἀκούσον, τῷ εἶπεν ὁ βασιλεὺς: Ἰδοὺ ἐντὶ ἐσφαρισμένον φάκελλον, φέροντα ἐπιγραφὴν τὸ ὄνομα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πύργου. Εἰς τὰς ἐνδεκά ὥρας καὶ ἡμίσηαν, οὔτε ἐν λεπτόν ἀργότερον, οὔτε ἐν λεπτόν ἐνωρίτερον πρέπει νὰ εὐρίσκῃται εἰς χεῖράς του. Πρόσθεσον κελῶς εἰς ὅτι σοὶ λέγω, ὅτι ὡς ἐγγυησὶν ὅθ' ἔχω τὴν κεφαλὴν σου. Προτίμησας σὲ διὰ τὴν σωματὴν ταύτην ἐντολήν, ὅστις γνωρίζω ὅτι ἐννοεῖς πᾶσαν αὐτῆς τὴν σπουδαίότητα. — Ἐξέλιπτε, Μεγαλειότατε! — Ἄπεθε τώρα καὶ εἶπε ὁ θεὸς νὰ σὲ ἀθήῃ.

Ἐνδεκά ὥρα εἶγον ἐμάχη κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν εἰς τὸ ὠρολόγιον τῶν ἀνακτόρων τῆς Βασιλείας. Πάντα τὰ κωδωνοστάσια τῆς Βασιλείας ἔκρουον ἤχον πένθιμον, καὶ ἀνά πάντα λεπτὰ τῆς ὥρας ἤκούοντο οἱ τρομεροὶ κανονοβολισμοὶ τοῦ ἠγκυροβολημένου πλοίου Vasco de Camina. Ἐκ τοῦ παραθύρου τοῦ θαλάμου αὐτοῦ ὁ Δὸν Ζουάν, εἶδε τὸν Γρηγόριον ἀναβαίνοντα ἐπὶ τοῦ ἵππου, εἶτα δὲ διευθυνόμενον εἰς τὴν προκομικὴν εἰσόδον τοῦ Πύργου, ἐνῶ δὲ διευθύνοντα αὐτὴν μέχρι τοῦ Πύργου, ἐνῶ δὲ προσχώρει οὕτω φέρον τὸν πολυτίμον φάκελλον, ὅστις ἤμελεν ἀρραπιάζει τὴν χεῖρα τοῦ δαμίου, μέλλοντος νὰ ἐξαφανίσῃ πρὸς τὴν βασιλικὴν αἵματος, τὰ πάντα ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ παλατιοῦ Πύργου ἦταν ἑτοιμαθῆ τὴν θανατικὴν ἐκτέλεσιν. Ἡ λαμητόμος ἵστατο ἐν τῷ μέσῳ εἰς ὄψο, τι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους συνοχόμενῃ ἐκ 4 βαθμίδων, ἐπὶ δὲ τῆς τελευταίας ὑπέρχε προσκεράλαιον τι ἐπ' οὗ ἐμελλε νὰ γονυπετήσῃ ὁ κατάδικος, ἵνα παραδώσῃ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ εἰς τὸν φροδὸν ἐκτελεστήν. Πέντε λεπτὰ πρὸ τῆς μεσημερίας ὁ κόμης Σὴν Ζουάν, κατόπιν ὁ ταγματάρχης καὶ πᾶντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Πύργου φέροντες τὴν ἐπίσημον στολήν των καὶ ἀκολουθοῦμενοι ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, ἤλθον νὰ λάβωσι θέσιν περὶ τῆς λαμητόμου.